

Pětialbum Streichl vychází v roce letošních nedožitých Streichlových sedmdesátin.

Josef Streichl (8. září 1949 – 11. srpna 2013), všemi zvaný **Pepa**, byl český písničkář. Veřejně vystupovat začal v závěru šedesátých let, v roce 1969 byl dokonce odsouzen za hraní písně proti ruské okupaci. Posléze se postupně „našel“ v bluesové muzice. Hrával většinou sám nebo v různých uskupeních, zejména s Richardem Kroczkem starším. Pohyboval se vždy trochu ve stínu svých suverénnějších kolegů, z nichž některým, například Jaromíru Nohavicovi nebo Vlastovi Redlovi, osobně pomohl prosadit se na folkových pódii. Na začátku devadesátých let ho postihla mozková mrtvice, kterou se mu podařilo překonat. Po roce 1989 natočil několik dnes již nedostupných studiových desek u menších vydavatelských společností. U příležitosti nedožitých sedmdesátin Josefa Streichla vycházejí všechna jeho studiová alba v reedici, doplněné albem obsahujícím nevydané domácí a živé nahrávky z pozůstalosti. Limitovaný náklad kompletu pěti CD je doplněn čtyřicetistránkovým bookletem, který obsahuje

[pornmobile](#)

texty písní, rozhovor Ondřeje Bezra a drobné vzpomínky Streichlových kolegů.{desky 1625}
Ukázky:

Byl vynikající interpret. Pokud jde o autorství, nebyl tak silný talent jako v ostravské oblasti Nohavica nebo Dobeš. Nebyl tak původní, byl silně ovlivněn americkým černošským blues. Ale byl úžasně důvěryhodný a ve své jednoduchosti velice celistvý. Když si sednul za mikrofon, tak to byl chlap z jednoho kusu.

Jiří Černý

Pepa byl první, kdo mě na festivalu v Hulíně před třiceti lety vytáhl na jeviště, prý: „Pojď si se mnou zahrát na elektriku...“ Lidem se to líbilo, po každém sóle spustili jásot, ale Pepa pak řekl do publika: „A to jste ho ještě neslyšeli hrát svoje vlastní písničky, co kdyby nám něco zahrál sám?“ Dvoutisícový dav zařval: „Jóóóó!“ A Pepa odešel a mě tam nechal sedět, zrádce, prostě mě hodil do vody a plav. To on ze mne vlastně udělal písničkáře, sám bych k tomu nikdy nenašel odvalu. Takže za to všechno, co jsem zažil na jevišti sólo, vděčím hlavně Pepovi. (...) Byl to v tom nejlepším slova smyslu velký frajer a takových lidí jsem nepotkal v životě moc. Hrozně mi chybí.

Vlasta Redl

Pepa Streichl, bluesman a bohém pronásledovaný svými démony

Na hudební scéně se Pepa Streichl pohyboval už od druhé poloviny 60. let. Byl lokálním slezským písničkářem, na celostátní scéně se ve větší míře prosadil až v 80. letech. Zpočátku psal písně pod vlivem amerických vzorů v čele s Bobem Dylanem, ale i domácího okruhu kolem Šafránu (Vladimír Merta, Vlastimil Třešňák, Jaroslav Hutka ad.). Postupem času v jeho repertoáru začala nabývat vrchu bluesová forma sdělení.

Napsal uživatel FOLKtime.cz
Středa, 16 Říjen 2019 00:00

Streichl prožil ostatně „bluesový život“ včetně častých změn zaměstnání, kterými prošel, než se vydal v roce 1983 na „volnou nohu“ jako písničkář. V 80. letech byl nejbližším uměleckým partnerem Jaromíra Nohavici. Byl to právě Streichl, kdo na festivalu Folkový kolotoč v roce 1982 pozval Nohavici jako hosta do svého bloku a stál tak na samém začátku jeho závratné dráhy. V dalších letech Streichl s Nohavicou často podnikali společné koncerty i šňůry.

Od konce 70. let tížil Pepu Streichla podpis spolupráce s totalitní Státní bezpečností, která jej sledovala už od dob vojny a která jej k podpisu přinutila surovým způsobem. Streichl se ale k tomuto „prohřešku“ po roce 1989 vždy otevřeně hlásil, nezapíral jej a ti, kteří mu byli blízko, dobře věděli, jak hlubokou stopu v jeho svědomí tento problém zanechal.

Debutové album ***Samota, samota...*** vydal Pepa Streichl až po roce 1989. Jeho písničky zaranžoval Jan Spálený a jako doprovodná kapela Streichlovi posloužila Spáleného bluesová kapela ASPM. V dalších letech Streichl, který se mezitím téměř stoprocentně obrátil k blues, vystupoval buď sólově, nebo s proměnlivými sestavami, ve kterých občas hrávaly i velké hvězdy ostravské scény včetně houslisty a kytaristy Richarda Krocicka st. nebo členů skupiny Buty. Natočil a u malých vydavatelství nebo zcela sám vydal i několik dalších CD.

V 90. letech postihla Pepu Streichla velmi vážná mozková mrtvice, která jej na dlouhou dobu vyřadila z hudebního provozu. Přesto se mu díky velkému úsilí podařilo na hudební scénu opět vrátit.

Kromě toho, že byl Pepa Streichl neodmyslitelnou součástí české folkové i bluesové scény, byl také vyhlášeným bohémem. Byť byl k tomuto označení skeptický. *„Myslím, že zní hodně falešně, když někdo sám o sobě říká, že je bohém. Když to o sobě říká, mám dojem, že se snaží tím bohémem stát. A tím, že se o to vědomě snaží, tak tam už funguje stylizace, která už nemá s bohémstvím nic společného. To je hra. Na bohéma by tě mělo pasovat okolí.“*

Všichni, kdo jej znali, dobře věděli, že zrovna Pepa Streichl si na nic nehrál a hrát nemusel.

Ondřej Bezr

idnes.cz, 12. srpna 2013 (kráceno)

Nakladatelství Galén
Na Popelce 3144/10a
150 00 Praha 5
<http://www.galen.cz/>